

Extrémy funkcí

Numerické metody

6. května 2018

FJFI ČVUT v Praze

Úvod

Úvod

1D

Více dimenzí

Kombinatorika

Lineární programování

Programy

Úvod

Snažíme se najít extrém funkce, ať už jedné nebo více proměnných,

1. minimum lokální/globální,
2. maximum lokální/globální.

Důležité je opět znát aspoň trochu chování vyšetřované funkce.

Náročnost podobná jako u nelineárních rovnic.

Těžko se náchází globální extrém. Těžko i najdu všechny lokální extrém.

Opět je vhodné mít extrém ohraničený, mít tedy dobrý počáteční odhad.

1D

Mějme tedy funkci $f(x)$ a interval $\langle a, b \rangle$, ve kterém se nachází (pro jednoduchost) jeden extrém.

Úkolem je lokalizovat takové x (resp. najít interval, ve kterém se takové x nachází a je dostatečně malý), pro které nabývá funkce minimum nebo maximum.

1D - Převod na hledání kořenů

Jednou z možností jak najít extrém, je převod na hledání kořenů derivace funkce.

Jediné co je potřeba je znát derivaci funkce nebo ji umět dobře a rychle spočítat numericky.

Jestli je kořen minimum nebo maximum lze poznat z okolí tohoto kořenu.

Takovou úlohu jsme schopni řešit efektivně a hlavně přesně, ale často si situaci nemusíme ulehčit.

1D - Metoda dělení intervalu

Podobně jako u Metody půlení intervalu (v případě hledání kořenů) můžeme hledat extrém podobným způsobem.

Mějme interval $\langle a, b \rangle$ a bod c , pro který platí $a < c < b$ a $f(c) < f(a) \wedge f(c) < f(b)$ nebo $f(c) > f(a) \wedge f(c) > f(b)$, tedy víme, že v tomto intervalu je opravdu extrém.

Vložíme nový bod d mezi a a c nebo mezi c a b . Předpokládejme první možnost. Spočítáme $f(d)$, pokud $f(d) < f(c)$ zahodíme b a dál počítáme s body a, d, c , jinak pokud $f(d) > f(c)$ pak naopak zahodíme a a počítáme s d, c, b .

Pouze nám říká jak dělit interval $\langle a, b \rangle$.

Rozdělíme ho v poměru $0.618 : 0.382$, pokud bod c leží v levé části, a v poměru $0.382 : 0.618$ pokud c leží v pravé části.

1D - Parabolická interpolace

Mějme interval $\langle a, b \rangle$ a bod c , pro který platí $a < c < b$ a $f(c) < f(a) \wedge f(c) < f(b)$ nebo $f(c) > f(a) \wedge f(c) > f(b)$, tedy víme, že v tomto intervalu je opravdu extrém.

V okolí bodu c aproximujeme funkci jako

$$f(x) \approx \alpha(x - c)^2 + \beta(x - c) + \gamma.$$

V extrému je derivace nulová, tedy

$$\frac{df(x)}{dx} \approx 2\alpha(x - c) + \beta \stackrel{!}{=} 0,$$

tedy platí, že extrém této funkce je v bodě

$$x = c - \frac{\beta}{2\alpha}.$$

Nový interval volíme podobně jako v Metodě dělení intervalu.

Pokud x spadá do intervalu $\langle a, c \rangle$, pak podle funkční hodnoty $f(x)$ zahazují a nebo b , podobně pokud spadne x do intervalu $\langle c, b \rangle$.

Více dimenzí

Mějme tedy funkci $f(\vec{x})$ a oblast \mathbf{B} , ve kterém se nachází (pro jednoduchost) jeden extrém.

Úkolem je lokalizovat takové \vec{x} (resp. najít oblast, ve které se takové \vec{x} nachází a je dostatečně malá), pro které nabývá funkce minimum nebo maximum.

Můžeme úlohu převést na hledání kořenů, tím, že vytvoříme soustavu rovnice pomocí $\frac{\partial f(\vec{x})}{\partial x_i}$.

To se nám vyplatí pouze pokud nám tam vznikne soustava lineárních rovnic.

Jinak je efektivnější hledat extrém pomocí dalších metod. Tedy oproti 1D případu, kde to naopak bylo lepší (převést na hledání kořenu), je u více dimenzích výhodnější hledat extrém, jelikož spolu složky komunikují.

Někdy také *amoeba*.

Sestrojí se simplex (tedy trojúhelník v libovolné dimenzi, ve 3D tedy čtyřstěn, atd).

Pak se provádí základní operace (zrcadlení, kontrakce, expanze).

Tím se postupně lokalizuje extrém, ale není to moc efektivní, ale je to názorné a jednoduché.

Zvolíme bod a v něm směr. V něm najdeme minimum. V tomto minimu opět zvolíme směr a tak pokračuj dál.

Směry se volí tak, aby se to nezacyklilo a neporušilo se původní minimum.

Volíme vždy kolmý směr oproti původnímu, pak to funguje.

Podobné jako **Metoda sdružených směrů**, ale nyní používáme pouze první derivaci. Směr volíme ve směru gradientu (resp. v opačném v případě minima).

Ale to může být občas neefektivní, je lepší vybrat směr, který je sdružený (konjugovaný) k původnímu.

Právě to dělá tato metoda.

Jedná se o složitější ale jednu z nejefektivnějších metod.

Často se používá i pro řešení lineárních algebraických rovnic (pokud je matice symetrická a pozitivně definitní).

Kombinatorika

Máme diskrétní množinu a hledá minimum nějaké potenciálu.

Kupříkladu máme města a hledáme nejkratší cestu, tak abychom navštívili každé město alespoň jednou.

Často se používají metody Monte Carlo.

Viz přednáška či skripta.

Lineární programování

Máme systém rovnic a nerovnic, snažíme se najít optimální řešení.

Viz přednáška či skripta.

Programy

Všechny metody nyní budeme zkoušet na třech funkcích

1. $(1 - x^2) \exp(-x^2/2)$, ke stažení [zde](#),
2. $\Re(\exp(-x^2/8) \exp(ix^4))$, ke stažení [zde](#),
3. $2\text{sinc}(2x) - \text{sinc}(x)$, ke stažení [zde](#).

Program na vykreslení těchto funkcí k dispozici [zde](#).

Budeme používat následující metody

- ▶ metoda zlatého řezu [zde](#),
- ▶ metoda využívající parabolickou interpolaci [zde](#).

Celé to budeme řídit programem, který je ke stažení [zde](#).

Vždy zvolíme funkci (pomocí znaku '@'), ve které budeme chtít najít minimum, zvolíme interval a bod, ve kterém je obsažen extrém a spustíme jednotlivé metody, které nám vrátí odhad extrému s danou přesností.